

Áldás Békesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz	2
Lelkészi köszöntő	3
Mit jelképeznek a húsvéti ételeink?	3
Interjú Kléri Zoltánnal	4
Könyvajánló	5
Szolgálat vagy ajándék?	5
Bibliai helyszínek – Sínai-hegy	6
Keresztyénüldözés ma	7
Húsvéti gondolatok	8

„Áldás Békesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református Egyházközség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Ábrahám Sára, Bartal Zsuzsanna, Fábián Réka, Goldbach Ferenc, Kertész Adrienn, Koroknai-Tegez Ferenc, Koroknai-Tegez Dóra, Kléri-Czakó Szilvia, Leskó Tamás, Lindner Gusztávné, Dr. Lindner Gyula, Szloboda József

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovatban az adományozó nevét és címét szíveskedjenek feltüntetni.)

PORTIA NELSON

Önéletrajz öt rövid fejezetben

I.

Sétálok az utcán

Egy mély lyuk van a járdán.

Beleesem.

Elvesztem... Nincs segítség.

Nem az én hibám.

Egy örökkévalóság kell, hogy kitaláljak.

II.

Ugyanazon az utcán sétálok.

Egy mély lyuk van a járdán.

Úgy csinállok, mintha nem látnám.

Újra beleesem.

Nem tudom elhinni, hogy ugyanott vagyok.

De nem az én hibám.

Még nagyon hosszú idő telik el, míg ki tudok jönni.

III.

Ugyanazon az utcán sétálok.

Egy mély lyuk van a járdán.

Látom, hogy ott van.

Mégis beleesem... ez pusztá megszokás.

A szemem nyitva van

Tudom, hol vagyok.

Az én hibám.

Azonnal kijövök.

IV.

Ugyanazon az utcán sétálok végig

Egy mély lyuk van a járdán.

Megkerülöm.

V.

Egy másik utcán sétálok végig.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz

9 . úrnappja

„Mit hiszel, amikor ezt mondd: Hiszek egy Istenben ... mennynek és földnek teremtőjében?”

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)

„Az Úr szavára lettek az egek és szájának leheletére minden seregük.” (Zsolt 33:6)

Minden ember és minden kor gondolkodott azon, hogy vajon a világ, ami körülveszi őt, honnan van. A legkézenfekvőbb válasz, hogy valaki alkotta. De vajon ki lehet olyan hatalmas, hogy meggyúrja a sziklákat, az égre fölaggassa a csillagokat, útnak indítsa a szeleket és körbeölelje a tengert. Miközben az ember szerette volna megismerni a teremtőt, a világ teremtőjét, azt nem máshol kereste, mint a teremtett világ apró részleteiben, annak törvényeiben és megfejthető szabályaiban.

Minden tudós a saját tudományos szintjén próbálta megközelíteni azt a világot, amely körülveszi őt. Kopernikusz, Galilei, Newton, Peter Higgs, Stephen Hawking tulajdonképpen nem csinált mást, mint a szabályokat és a törvényeket kereste, amellyel leírhatja azt a filozófiai látást, amellyel az őt körülvevő világot megközelítette. Hihetnénk azt, hogy ennek a tudományos sornak a végére értünk vagy a vége felé közeledünk, de ez hazugság lenne. Hiszen mindig születnek újabb tudósok, újabb felfedezések, újabb megállapítások, és nem gondolom, hogy az atomi részecskéket tovább boncol-

gatván, vagy a világegyetemünk széleit tapogatva bár-mikor is végére élhetnénk a megismerésnek.

A teremtő Isten végtelenségéből a teremtett világ habár szemlélhető, de teljességgel le nem írható. Aki megpróbálja a teremtett világot csak törvényekkel leírni, az a teremtő Istent téveszti szem elől. Aki a teremtő Istenre tekint, az nem leírni akarja világot, hanem csodálni és magasztalni Őt. Amikor azt mondom, hogy „hiszek egy Istenben ... mennynek és földnek teremtőjében”, akkor ezzel nem a teremtett világ törvényeitől, szabályaitól és a tudományosságtól távolodom el, hanem Istent keresem, és a törvényeket, szabályokat, tudományt ennek az alázatában próbálom boncolgatni.

A tudományos felfedezéseket számomra a számok és a logika adja, de az életem értelmét az Istenhez való viszonyom. Mivel hitem szerint teremtett lény vagyok, ezért hitem szerint a kíváncsiságot Isten a világ szemléléséhez adta, a teljes megismerést pedig arra a pillanatra tette félre, amikor majd magához vesz, és megálllok előtte színről színre.

KOROKNAI-TEGEZ DÓRA

Húsvéti történet

Jézus Krisztus áll a halálos Golgotán,
Mellette a mérges Pilátus ezt mondván:
Ez a zsidók és a mi népünk királya,
Ki az egész földkerekséget uralja!

És akkor Isten fia lehunyta szemét,
Meghalt a mi örök drága életünkért.
A nagy keresztfán lecsorgott tiszta vére
Egészen Mária reszkető kezére.

Végül aztán a korbáccstól sebes testét,
Egy sírba temették és Jézust lefedték.
Úgy látszott, hogy nincs itt már semmilyen remény,
De megjelent pár asszony, kezükben edény.

És látták, ahogy angyalok szállnak le az égből,
A többit nem látták a nagy fénytől.
De láttak valakit az égbe szállni ott,
S akkor az összes sirató hazafutott.

Megbocsátotta Krisztus a bűneinket,
Istennel elfeledtette vétkeinket.
Jézus meghalt, de harmadnap föltámadott,
És nekünk ezzel örök életet adott.

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet... nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely Jézus Krisztusban, ami Urunkban van.”

Róma 8:38-39

Kedves Testvérek!

Azt hittük, hogy már rosszabb nem lehet, azután kiderült, hogy igen. A járványról, a halálozási számokról szóló hírek a mindennapjaink részévé lettek. Azt tapasztalom, már egyre kevésbé rezdül meg az átlagember lelke a naponta bementett számokon. Megszoktuk-mondta valaki.

Nekünk keresztyéneknek pedig ezek a számok ébresztőt fújnak az imádságra, mások hívogatására, lelkek megmentésére. Soha ilyen fontossá nem vált a keresztyénségünk megjelenítése a világban. Én is vallom, hogy „a világ fiai sóvárogva várják az Isten fiainak megjelenését”, és ezt nem egyházi szlogenként, hanem hitvallásként mondom. A baj megnyitja az emberek szívét arra, hogy befogadják az Isten üzenetét.

Honnan tudom? Onnan, hogy nézem a gyülekezeti alkalom látogatottsági statisztikáit, és nem hogy csökkenne, hanem nő ez a szám. Hála Istennek! Munkatársaim és én sokat dolgozunk ezért, de ez nem megy nélkületek. Szükségünk van a segítségetekre a hívogatásban és az értünk mondott imádságokban, személyes bekapcsolódásokra az alkalomokba. Vessük el együtt a hit magvait az emberek szívébe!

Nekünk nem szabad beállni a bajt súlyosbítók közé, akik csak azt szajkózzák, mi nem jó. Nekünk az a dolgunk, hogy

észrevegyük és másokat is ráébredszünk Isten jelenlétére ebben a világban, aki lehet, hogy néha „bottal és vesszővel” jön, de soha nem ellenünk, hanem értünk cselekszik.

Még böjt idején íródik e levél, és a növekvő számú megbetegedések miatt emberileg nem tudom, mit hoz a húsvét. Azt viszont tudom, hogy ha megérjük, akkor Jézus megváltó halálát, a feltámadást, az újrakezdést fogjuk ünnepelni, ha a fenti Ige bizonyágtételét mi is valljuk és éljük.

Ez ad nekünk biztatást arra is, hogy készüljünk a további gyülekezeti eseményekre. Megterveztük a hittanos és ifjúsági táborok idejét. Itt hívom fel a szülők figyelmét arra, hogy már lehet ezekre jelentkezni.

Ha minden igaz, húsvétra birtokba vehetjük az új lelkesi hivatalunkat. Nem kell már az alagsorba lemenni, ha valaki ügyet szeretne intézni, hanem a mellettünk lévő új épület földszintjén várjuk a testvéreket.

Szeretettel hívunk mindenkit élőben és a virtuális kapcsolatokon keresztül (www.frangepan.hu) gyülekezetünk közösségébe.

Áldáskívánással:

2021 böjtjében

Szloboda József lelkipásztor

KERTÉSZ ADRIENN

Mit jelképeznek a húsvéti ételeink?

Hal

Nagypénteken a negyven napos böjt utolsó napján többen halat esznek ebédre. A hal a keresztyének legrégebbi szimbóluma. A szó görög betűi egy hitvallás kezdőbetűi is egyben, amely így hangzik: Jézus Krisztus Isten Fia, Megváltó.

Sonka

A sonka fogyasztásának szokása praktikus okok miatt alakult ki. Mivel farsang után már nem vágta disznót, a friss húst el kellett fogyasztani még a böjt előtti időszakban, hiszen negyven nap alatt megromlott volna. A lassú füstölésű sonkák viszont a böjt végére készültek el.

Tojás

Mivel a tojásból új élet lesz, Jézus halálából való feltámadását jelképezi.

Bárány

A bárány Jézus Krisztust jelképezi, aki Isten báránya, hiszen az emberiség megváltásáért áldozta fel magát önként a kereszten.

Torma

A húsvéti sonka melletti torma Jézus szenvedését és keserűségét jelképezi.

Kalács

Jézus Krisztus tanítványaival kenyeret evett és bort ivott az utolsó vacsorán, ami egyszerre jelenti megtöretett testét, kiontatott véréit és az Új Szövetséget. A kalácsütés szokása azokból az időkől származik, amikor a böjt alatt tilos volt a tej és a tojás fogyasztása is, így amikor a tilalom véget ért, örömmel tették még ünnepibbé a hagyományos kenyeret ezekkel az alapanyagokkal.

DR. LINDNER GYULA

Interjú Kléri Zoltánnal

Mesélj egy kicsit magadról! Honnan származol, mennyire volt a hit, a templomba járás megszokott a családban? Úgy tudom, eredetileg katolikusnak kereszteltek.

A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Léh községről származom. Miskolctól alig 30 km-re található kis település. Úgy emlékszem, hogy a Cserehát kapujaként emlegették. Szép gyermekkori emlékek kötnek ide. Hálás vagyok, hogy itt nőhettem fel. A családnak részben katolikus gyökerei vannak. Pár éve jutott tudomásomra, hogy anyai nagyapám református volt. Visszaemlékezve a korai gyermekora, mindig is jelen volt az Istenbe vetett hit nálunk. Ezt láttuk, ebben nőttünk fel. Rendszeresen eljártunk templomba a szüleimmel, és én részt vettem az ehhez kapcsolódó szertartásokon is.

- Hogyan kerültél kapcsolatba az angalföldi gyülekezettel?

Miután kirepültem a szülői házból, már nem jártam tovább templomba. Az Istenbe vetett hitem nem változott meg ez idő alatt. Az évek során azonban rájöttem, hogy egymagam nem sokra megyek a hitemmel. Ugyanakkor tudtam azt is, hogy nem a katolikus vallást fogom gyakorolni. Amikor összeházasodtunk feleségemmel, akkor szeretnénk volna egyházi esküvőt is. És itt merült fel először, hogy református. Feleségem családjában nem volt jelen a hit, és én tudtam, hogy a reformátusok ebben "megengedően" járnak el, ezért választottuk. Addig nem voltunk egyik gyülekezetnek sem a tagjai, ezért a szolnokit választottuk házasságkötésre. Nem sokkal azután, hogy a kerületbe költöttünk, megszületett első gyermekünk. Úgy emlékszem, ebben az időben kezdtünk el beszélgetni otthon a hitről, és elmentünk a legközelebbi református templomba istentiszteletre. Akkor éreztük, hogy jó helyre érkeztünk. Az istentisztelet végén Bartal Zsuzsa még utánunk is jött. Kézelfogható volt a kapcsolat. Második gyermekünk születése után kezdtünk rendszeresen részt venni a gyülekezeti alkalmakon.

- Karácsonykor konfirmáltál a templomban, ennek során nyíltan beszéltél a gyülekezet előtt a hitről, arról a kapcsolatról, amely Istenhez fűz. Hogy élted meg a konfirmációs időszakot, hogyan készültél? Milyen volt mindezt megosztani az Úr asztalánál?

A Teremtő Atya egy számomra megrázó és érthetetlen történetben szólított meg. Ennek az üzenete az volt,

hogy ne halogassam elkötelezni magamat iránta. Ez indított arra, hogy konfirmáljak. A felkészülést is ez kísérte végig. Örülök, hogy tanúságot tehettem hitemről az Úr asztalánál. Ezzel példát mutattam gyermekeimnek és mindazoknak, akik figyelemmel kísérték.

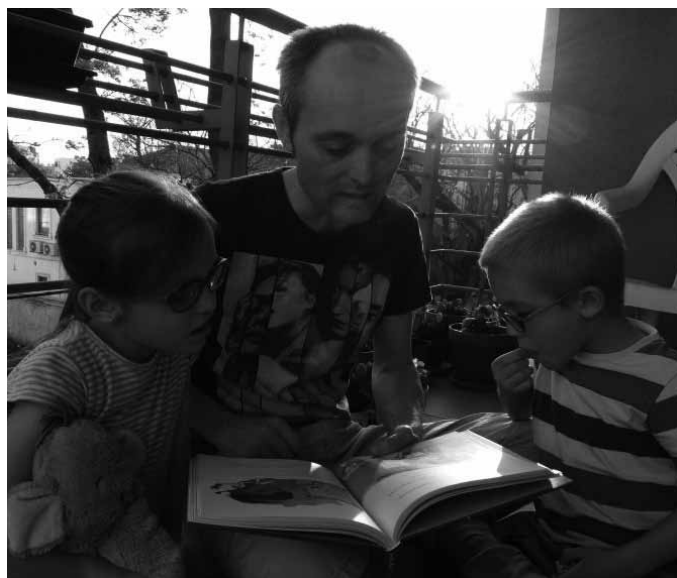
- Veled és családdal gyakran lehet találkozni a templomban. Milyen gyülekezeti alkalmakon vesztek részt? Hogyan mesélsz gyermekeidnek Isten dolgairól?

Örömtelienek tartjuk, hogy van lehetőségünk az Istentiszteleten kívül is gyülekezeti alkalmakon részt venni a családdal. Nagyszerű kezdeményezések ezek, mert élő kapcsolatot lehet teremteni a közösséggel. A házaskörön és a szabadidős alkalmakon rendszeresen részt veszünk. A mostani helyzetből adódóan pedig az online térben is élünk a lehetőségekkel. Igyekszem gyermekeimnek példát mutatni a mindennapokban is. Amit látnak, azzal is sokat tanulnak. Előfordul, hogy felmerül bennük hitbéli kérdés, ilyenkor próbálok röviden és érthetően elmagyarázni nekik, ami foglalkoztatja őket.

- Megtennéd, hogy az interjú végén megosztasz egy olyan ígét az olvasókkal, amely nagy hatást gyakorolt rád és elkísért eddigi életed során?

Az eddigi életem során több olyan ige is van, ami háttal volt rám. Amiről kijelenthetem, hogy korábbi éveimhez kötődik és elkísért, az a János 3:16. Számomra sokatmondó sorokról van szó ebben az igében.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

FÁBIÁN RÉKA

Könyvajánló - Emma Donoghue: Hívnak a csillagok

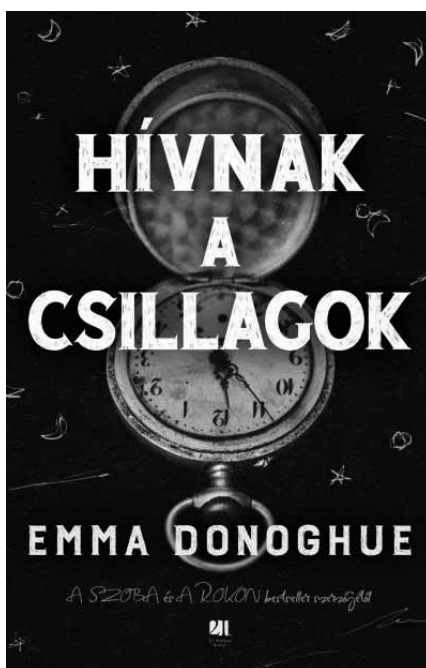
A regény története 1918-ban indul, Dublinban, ahol a háború és a spanyolnátha rengeteg életet feldúl és romba dönt. Főszereplője Julia Power, aki nővéreként egy kórház szülészeti osztályán erő felett küzd a várandós anyák és gyerekeik életéért. A szörnyű vírus, a karantén, a koraszülések, az idő előtt eltávozott anyák és babák olyan érzelmi és fizikai terhet raknak erre a fiatal nővére, amivel egyedül nehezen tud megküzdeni. Két másik nő is felbukkan a regényben, az egyik egy lázadó doktornő, a másik egy árva önkéntes segítő.

A három nő között egészen különleges kapcsolat alakul ki, megváltoztatva örökre egymás életét. Bátorságukkal, kitartásukkal és elszántságukkal napi szinten harcot vívnak a halállal, a vég-sőkig remélve, hogy van kiút ebből a szörnyű járványból. Anyák és kórházi dolgozók együtt küzdenek, hogy egy

rettegéssel teli élethelyzetben kifogyhatatlan elszántsággal és szeretettel helyt álljanak.

A női sors nagyon hangsúlyos a regényben, a könyv szerzője a három főhős történetén keresztül mutatja be a 20. század elejének ír történelmét egy olyan korban, amikor több ezren is belehaltak a spanyolnáthába. Olvasóként akarva-akaratlanul is a jelenlegi járványhelyzetre gondol az ember, és bár a könyv egy másik kort mutat be, és ez egy tényekből szőtt fikció, mégis sok hasonlóságot mutat a jelenbeli eseményekkel.

A könyv nyomasztó és nagyon is reális ábrázolásával felelősségvállalásra, reményre, hitre és empátiára buzdít. Üzenete: Mindig van remény, nincs olyan szörnyűség, amiből ne lenne kiút. Ebben a reménységben benne van a változás, a fejlődés és az új jövő kezdete

LELLEI LÁSZLÓ

Szolgálat vagy ajándék?

Még tavasszal, a vírushelyzet kezdetén, amikor a templom bezárt, Tegez tiszteletes megkért rá, hogy amikor hallgatjuk otthon az online igehirdetést, akkor hívjak fel egy olyan idősebb testvért, aki nem rendelkezik internet-kapcsolattal, hogy a kihangosított telefonon keresztül ő is hallgathassa a prédikációt. Így kaptam meg Mária néni telefonszámát. Kezdetből fogva én szolgálatként tekintettem a dologra, és mivel korlátlan tarifacsomagom van, ez nekem ráadásul semmibe sem került.

Istentisztelet után pár szót mindig beszéltem Mária néniel, amikor sokszor könnyes hangon köszönte meg, hogy hallgathatta Isten igéjét. Olyan jó volt hallani ezt a vágyódást Isten igéje után! És ez így ismétlődik meg hétről hétre tavasz óta, mintha semmi sem változna. Pedig dehogynem! Közben rájöttem, hogy ez egyáltalán nem egy nagylelkű szolgálat tőlem, csupán eszköz vagyok Isten kezében, aki így rajtam keresztül szól másokhoz. Nem csak Mária néninek jó, hogy hallgathatja az istentiszteleteket, hanem nekem is, hogy hétről hétre tapasztalhatom, hogy milyen erős vágy van emberekben az Ige után. Most már tudom, hogy ez nem szolgálat tőlem, hanem ajándék mindkettőnknek!

KLÉRI-CZAKÓ SZILVIA

Bibliai helyszínek – Sínai-hegy

A Sínai-hegyet Hórebnek és Mózes-hegynek is nevezik. Miért is fontos ez az Arab-félsziget déli részén fekvő hegy? A tízparancsolatot itt vésték kőtáblákba. Történetünk Mózes idejére nyúlik vissza. Mózes kivezette Isten népét Egyiptomból, és már hónapok óta vándoroltak. A Sínai-hegyhez érve a nép letáborozott. Mózes felment az égbe nyúló hegycsúcs tetejére, hogy beszélhessen Istennel. Isten ezt mondta: „Most azért, ha engedelmesen hallgatók szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor, bár enyém az egész föld, valamennyi nép közül ti lesztek az én tulajdonom. ... Legyenek készen harmadnapra, mert a harmadik napon leszáll az Úr az egész nép szeme láttára a Sínai-hegyre.” (2Móz 19:5,11)

A harmadik nap reggelén hatalmas mennydörgés hallatszott, a hegy lángolt, és sűrű vastag füstfelhő borította be az eget és a hegycsúcsot. Isten ekkor felhívta Mózes a hegyre, és elmondta a parancsolatait. Eközben a hegy lábánál az emberek féltek. Mialatt Mózes fent hallgatta Isten szavát, a füst megvastagodott, fülsértő mennydörgés halatszott és hatalmas villámok cikáztak az égen. Kicsit meg-

nyugodtak, amikor meglátták Mózeset lejönni a hegyről. Mózes megnyugtatta a lent várakozókat és a nép megígérte, hogy megtartja Isten parancsait. Másnap Mózeset ol-tárt építtetett. Mindenki összegyűlt előtte és Mózes felol-vasta a törvényeket, majd megesküdtek, hogy megtartják a parancsolatokat.

Isten újra felhívta a hegyre Mózeset, de most sokkal tovább maradt, és a hegy lábánál várakozók nyugtalankodni kezdtek. Lázadoztak, és követeltek egy másik istent, akit imádkozhatnak. Egy aranyborjú szobrot készítettek. Az új isten tiszteletére ünneplésbe kezdtek. Ezt látta Isten és szörnyű haragra gerjedt. Mózes sietett lefelé a hegyről, kezében a kőtáblára vésett parancsolatokkal. Már félúton járt, amikor meghallotta az ünneplést. Haragjában a kőtáblákat összetörte. Ezt kiáltotta, mikor leért: Ide hozzám, aki az Úré! Lévi nemzetségének tagjai odagyűltek Mózeshez. Mózes ekkor arra utasította őket, hogy gyilkolják le a hitetleneket. Miután megöltek mintegy háromezer embert Mózes így kérte az Urat: „Nagyon nagy vétket követett el ez a nép, mert aranyból istent csinált magának. Mégis, bocsásd meg vétküket! Mert ha nem, akkor törölj ki engem könyvedből, amelyet írtál!” (2Móz 32:31b-32) Isten azt válaszolta: „Csak azt törölöm ki könyvemből, aki vétkezett ellenem. Most azért menj, vezesd a népet, ahová parancsoltam: íme, az én angyalom megy majd előtted.” (2Móz 32:33b-34a)

Innen indult a zsidó nép a negyvenéves pusztai vándorlásra.

ÁBRAHÁM SÁRA

Keresztyénüldözés ma

Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. ... És így ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi. Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. (1Kor 12:12,26-27)

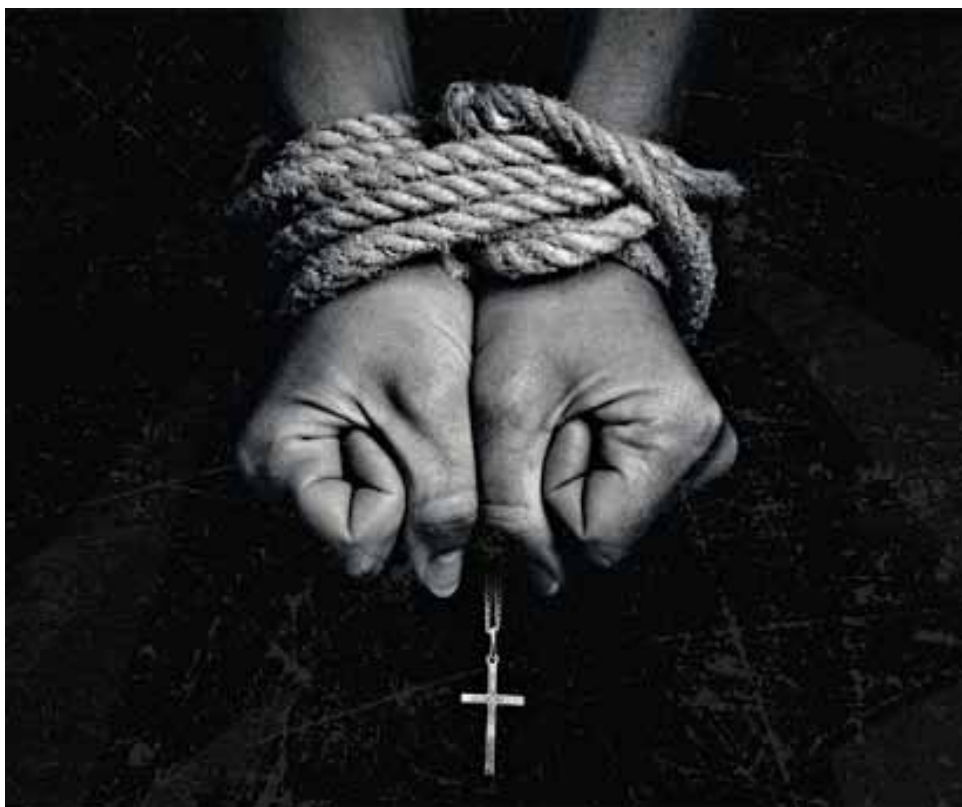
A keresztyénség amellet, hogy a legelterjedtebb világ-vallás, egyúttal legüldözöttebb is. Az Open Doors (Nyitott Ajtók) nevű holland, református gyökerű szervezet tavalyi jelentése sokkoló számokat hozott nyilvánosságra. Világszerte 340 millióra becsülik azon keresztyének számát, akik számukra valamilyen szempontból veszélyes országban élnek, azaz nyolc keresztyénből egy érintett. 2009 óta több, mint harminckétezer keresztyént öltek meg, 2020-ban pedig átlagosan napi tizenhármát.

Néhány példa az üldözésre, bántalmazásra: Kínában az állam bekameráztatja a templomokat. Észak-Koreában munkatáborokba viszik és a holokauszthoz mérhető kínzásoknak vetik alá a keresztyéneket, akinél pedig Bibliát találnak, azt kivégzik. Egyiptomban rendszeresek az emberrablások, tinédzser lányokat és fiatalasszonyokat tartanak fogva azzal a céllal, hogy áttérítsék őket az iszlámra. Nigériában a radikális iszlám csoportok térhódítása miatt a népirtás szintjére lépett a keresztyénüldözés. A szíriai polgárháborúban a szélsőséges csapatok elsődleges célpontjai a keresztyén közösségek (pl: az aleppói Bethel örmény református gyülekezet) voltak. A támadások célja a vallási kisebbségek megfélemlítése, ellehetetlenítése és az iszlámra való áttérítés. Az állam és a rendőrség sokszor nem tud, vagy nem akar tenni ez ellen.

Ennek ellenére sok elnyomó országban a keresztyének száma egyre nő, ezzel is megerősítve a tényt, hogy Isten előtt nincs akadály, épül az Ő országa. Mielőtt azonban azt hinnénk, hogy a szemünk előtt zajló keresztyénüldözés minket nem érint, gondoljunk a közelmúltban történt nyugat-európai keresztyénellenes merényletekre. Terroristák templomokat rongáltak meg és imádkozó keresztyéneket támadtak meg, öltek meg. A probléma többé nem rejtethető tehát véka alá. A keresztyénüldözés ma görbe tükröt is tart a

vallását szabadon gyakorló, elkényelmesedett európai keresztyénségnek. Nyugat-Európában templomokat zárnak be és a toleranciára hivatkozva sorra szekularizálódnak az egyházak. Üldözött testvéreink példát mutatnak nekünk hitből, bátorságból és bizonyágtételből. Míg az európai ember azt mérlegeli, hogy nem nézi-e le a másik, ha bizonyágot tesz a hitéről, a világ másik pontján emberek az életüket adják Jézusért.

Jogosan fogalmazódhat meg bennünk a kérdés, hogy mit tehetünk mi Magyarországról üldözött testvéreinkért? Ha hordozzuk őket napi imádságainkban és tájékozódunk helyzetükről, nem lesz nehéz utat találni hozzájuk. A Magyar Református Szeretetszolgálat rendszeresen szervez gyűjtést, de több hazai és külföldi szervezeten keresztül is eljuttathatjuk adományainkat üldözött keresztyén közösségeknek. A szolidaritásunk és törődésünk erőt adhat nekik. A tudat, hogy szorongatott helyzetükben nincsenek elfelejtve és magukra hagyva, Isten gondoskodásának jele lehet életükben. (források: Open Doors, JBenSimpson.com).

KERTÉSZ ADRIENN

Húsvéti gondolatok

„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.”
(Rm 10: 9).

A húsvét Jézus Krisztus feltámadásának az ünnepe. Ha Urunknak fogadjuk el Jézust, ha van hitünk, akkor Jézus érdeméért bűnbocsánatunk és örök életünk van. Az ige arról szól, hogy ezt a hitet a szánkkal meg kell vallanunk az emberek előtt, de a szívünkkel is hinnünk kell abban, amiről szólunk. Van, akinél ebből a kettőből, a szívből és a szájból az egyik vagy a másik dominánsabb. Azonban, ha csak az egyik érvényesül, például ha valaki úgy érzi, hogy szívből hisz, de néma marad, amikor szólania kellene a hitéről, mert kényelmesebb hallgatni vagy szégyelli a hitét, az nem helyes. Az sem jó, ha valaki csak beszél a hitéről és kegyeskedő képmutatásból vallja magát hívőnek, de a szívében egészen más van, mint amit a szája szól.

Fontos tehát, hogy beszéljünk, valljuk meg a hitünket, de az hiteles bizonyágtétel legyen. Amikor valaki nem tud hallgatni Jézus Krisztusról, az azért van, mert tudja, hogy

mi a tét. Mi tudjuk-e? Örök élet és örök kárhozat kérdése, hogy talán éppen a mi hitvallásunk által valakinek megfogán és gyökeret ereszt a szívében az evangélium. A szánk gyakran szólja azt, ami a szívünkben van. Máté evangéliumában például így olvashatunk erről: „Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.” (Mt 12,34b) „...ami kijön a szájából, az teszi tisztátalanná az embert.” (Mt 15,11b) „Ez a nép ajkával tisztel engem, szíve azonban távol van tőlem.” (Mt 15,18) Azonban nem csak rossz, hanem jó is jöhet a szívből, mert ha a szívünkben rend van és Jézus van benne az első helyen, Szent Lelkének segítségével tudót jól szólani a szánk.

Valójában nem csak húsvétkor, hanem minden vasárnap a feltámadás ünnepe van, sőt, egész életünkben ünnepelhetjük Jézus Krisztust a szívünkben és a szánkkal is egyaránt. Így éljünk örök húsvétban Jézus Krisztus eljöveteleig!

